

การศึกษาภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์โดยชุดกิจกรรม สำหรับเด็กช่วงอายุ 7-9 ปี
 EDUCATION DEPICTING PAINT CONSTRUCTIONISM BY BATCH ACTIVIST FOR CHILDREN
 RANGES AGE 7-9 ANNUALISED

เบญจพร กุลจิระพัฒน์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการวาดภาพระบายสีสร้างสรรค์โดยชุดกิจกรรม สำหรับเด็กช่วงอายุ 7-9 ปี จำนวน 10 คน ในสถาบันสอนศิลปะเด็ก Kolor Me Art School ระยะเวลาในการทดลอง 1 เดือนครึ่ง ระหว่างเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ปีการศึกษา 2559 เป็นจำนวน 16 ครั้ง ของเด็กนักเรียนจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของทฤษฎี Guilford (1967) หาคุณภาพของแผนการสอน แบบสังเกตผลงานภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์ เพื่อวัดความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีต่อผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดสอบแบบ The single group, posttest-design ซึ่งมีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว

ผลการประเมินคะแนนความคิดสร้างสรรค์พบว่าชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุด มีการพัฒนาความคิดในเชิงสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมที่ยึดหลักความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ในชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่องการวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคการปั้นลงบนแผ่นแป้งพิซซ่าและชุดกิจกรรมที่ 5 เรื่องการวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคสื่อผสมลงบนแผ่นแคกรเกอร์ ได้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ที่โดดเด่น แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ได้ส่งผลให้นักเรียนช่วงอายุ 7-9 ปี มีลักษณะความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น

คำสำคัญ: ภาพวาดระบายสี ความคิดสร้างสรรค์ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน เด็กนักเรียน

Abstract

The aim of this research is to study how ten children aged seven to nine to draw creative images in the Kolor Me Art School. The duration of the experiment was six week in January and February of the 2016 academic year was sixteen the number of students in the sample group in order identify the confidence value and using the consistency index of the Guilford theory (1967) to identify the quality of the observation lesson plan was a creative painting designed to measure the creativity of the students on learning outcomes, which the researcher used as the single group experiment model and the posttest-design, which only has a single experimental group.

The results of the creative evaluation revealed that all five activities which developed creativity, using activities that followed the principles of creativity and resulted in creativity in activities There were three techniques for drawing coloring and molding on pizza sheets and fire activities drawing and coloring

⁴ สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 DISCIPLINES ART, FACULTY OF FINR ARTS, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

with mixed media techniques on crackers and the students showing outstanding creativity in this activity set and the students had higher levels of creativity.

Keywords: *Painting, Batch activism, Constructionism, Children*

บทนำ

ศิลปะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และศักยภาพของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการ การสร้างสรรค์กิจกรรมทัศนศิลป์ต่างๆ นั้น นอกจากจะเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางด้านความคิดสร้างสรรค์ การฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ยังช่วยพัฒนาด้านมนุษยสัมพันธ์ และปลูกฝังระเบียบวินัยในการทำงาน อีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงรักษาวัฒนธรรม และสะท้อนถึงทักษะชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน กิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนั้นกิจกรรมทางทัศนศิลป์ที่ส่งเสริมจินตนาการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ช่วยคล่อมเกล่า และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ ให้ความยอมรับ ผิดชอบ มีระเบียบวินัย รวมทั้งรู้จักเลือกสรรแนวทางปฏิบัติที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตั้งแต่เด็กช่วงเล็กๆ เพื่อนำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคต จึงนับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดจินตนาการของตนเองออกมาในรูปแบบที่ผู้อื่นเข้าใจง่าย เป็นการฝึกทักษะให้มีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ ทั้งยังเป็นการวางรากฐานนิสัยของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักการคิดอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการทำงานได้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้พัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาจิตใจ และรสนิยมอีกด้วย(ฉัตรพรานิชกุล, 2560)

การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ให้กับเด็กนับว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็ก นอกจากจะได้รับการพัฒนาทางความคิดแล้ว กิจกรรมศิลปะยังสอดคล้องกับแบบแผนการเรียนรู้ของสมองอีกด้วย เด็กจะได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลายภายใต้สภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย มีอิสระทางความคิด กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สามารถพัฒนาไปสู่แบบแผนการเรียนรู้ของสมองได้ดี ในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การเรียนการสอนศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กจะต้องจัดกิจกรรมให้เด็กอย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมเล่นกับสี เช่น การเป่าสี การหยดสี การระบายสีด้วยมือ งานศิลปะจึงไม่ควรเป็นการลอกเลียนแบบหรือทำให้เหมือนจริง โดยไม่ต้องเน้นถึงความถูกต้องของสัดส่วน แต่จะเน้นส่งเสริมทางด้านการพัฒนาการของอารมณ์ทางด้านสังคมและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เด็กสนุกสนานซึมซับความงามของสิ่งต่างๆ รอบตัวและมีความมั่นใจ ภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ควบคู่ไปกับความสามารถถ่ายทอดการรับด้าน มิติ รูปร่าง รูปทรง ขนาด ระยะสายตา ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

ศิลปะสร้างสรรค์กับเด็กในช่วงวัยนี้จะมีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ที่ตีมากขึ้น ถ้าส่งเสริมเด็กอย่างถูกวิธี ถูกทาง จะทำให้เกิดพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง การศึกษาไทยยังไม่มี ความเข้าใจในการพัฒนาเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์ จะเห็นได้ว่าทุกวันนี้ระบบการศึกษาไทย พยายามสร้างกระบวนการคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กไทยมากขึ้น เพียงแต่บางครั้งก็ยังไม่มีความเข้าใจมากพอเพราะเด็กแต่ละวัยมีความแตกต่างกันและในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างกระบวนการคิดสร้างสรรค์แต่ละครั้งนั้นจึงต้องแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้และเน้นให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เมื่อพวกเขาสนุกและเพลิดเพลินแล้วจะทำให้พวกเขาสามารถคิดริเริ่มอะไรที่แปลกใหม่ได้อย่างอิสระและมีเสรีภาพในการแสดงออกทางผลงานของพวกเขา การเรียนรู้ของเด็กโดยผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิด จินตนาการได้อย่างเต็มที่ เด็กสามารถสร้างจินตนาการได้อย่างกว้างขวางกว่าที่เราคาดเดาได้ บางทีภาพวาดเหล่านั้นก็อาจจะสะท้อนไปถึง

จิตใต้สำนึกและความรู้สึกของเด็กได้ เพราะบางทีเด็กก็ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดได้ แต่เด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานและถ่ายทอดออกมาทางผลงานศิลปะได้ เด็กอาจไม่ได้วาดวัตถุตามความเป็นจริงเพียงอย่างเดียวแต่เด็กอาจวาดจากสิ่งที่อยู่ภายในใจหรือจิตใต้สำนึกเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น สิ่งที่เขารับรู้หรือรู้สึกก็ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงความหมายของการเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้เด็กได้ฝึกการใช้จินตนาการอย่างอิสระ ซึ่งจะมีผลช่วยให้เด็กเป็นคนกล้าคิด กล้าทำ กล้าริเริ่มสิ่งใหม่ๆ ทำให้เด็กได้แสดงออกถึงสิ่งที่ตัวเองคิดและรู้สึก เมื่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะของเด็กแต่ละชิ้นเสร็จสิ้น เด็กจะรู้สึกภาคภูมิใจกับผลงานของพวกเขา และจะทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะสร้างผลงานชิ้นใหม่ต่อไป งานศิลปะสร้างสรรค์ของเด็กจะช่วยฝึกความประณีตและสมาธิได้เป็นอย่างดี เพราะในขณะที่เด็กพยายามควบคุมมือให้สามารถวาดภาพพระบายสีได้ ต้องใช้ความตั้งใจ ความพยายามและใช้สมาธิที่แน่วแน่มั่นคง เด็กแต่ละวัยจะมีความละเอียดอ่อนในจิตใจ ศิลปะวัตถุหรือรูปแบบความคิดต่างๆได้ทำให้มีชีวิตและจิตใจที่งดงาม และกิจกรรมยังฝึกให้เด็กรู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักปรับตัวและปรับความคิดให้สอดคล้องกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน อันเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคีได้ในสังคมของเรา (พิรพงศ์ กุล) พิศาล:2545ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล) (:2532(

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาพวาดพระบายสีสร้างสรรค์โดยชุดกิจกรรมสำหรับเด็กช่วงอายุ 7-9 ปี เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางศิลปะของเด็กในเชิงความคิดสร้างสรรค์โดยการใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนช่วงอายุ 7-9 ปี จำนวน 10 คน กับ 5 ชุดกิจกรรม แบบแผนการศึกษาวิจัยที่ใช้แบบ One group pretest posttest design มีการดำเนินการวิจัยซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาชุดกิจกรรมภาพวาดพระบายสีสร้างสรรค์
2. เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กด้วยชุดกิจกรรมภาพวาดพระบายสีสร้างสรรค์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนทางด้านศิลปะการวาดภาพพระบายสี
2. การวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในการเรียนการสอนทั้งในระบบและนอกระบบให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็ก
3. การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงลักษณะของผลงานภาพวาดพระบายสีของเด็กๆ และส่งเสริมการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนานและน่าเรียน เพื่อจะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนศิลปะได้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

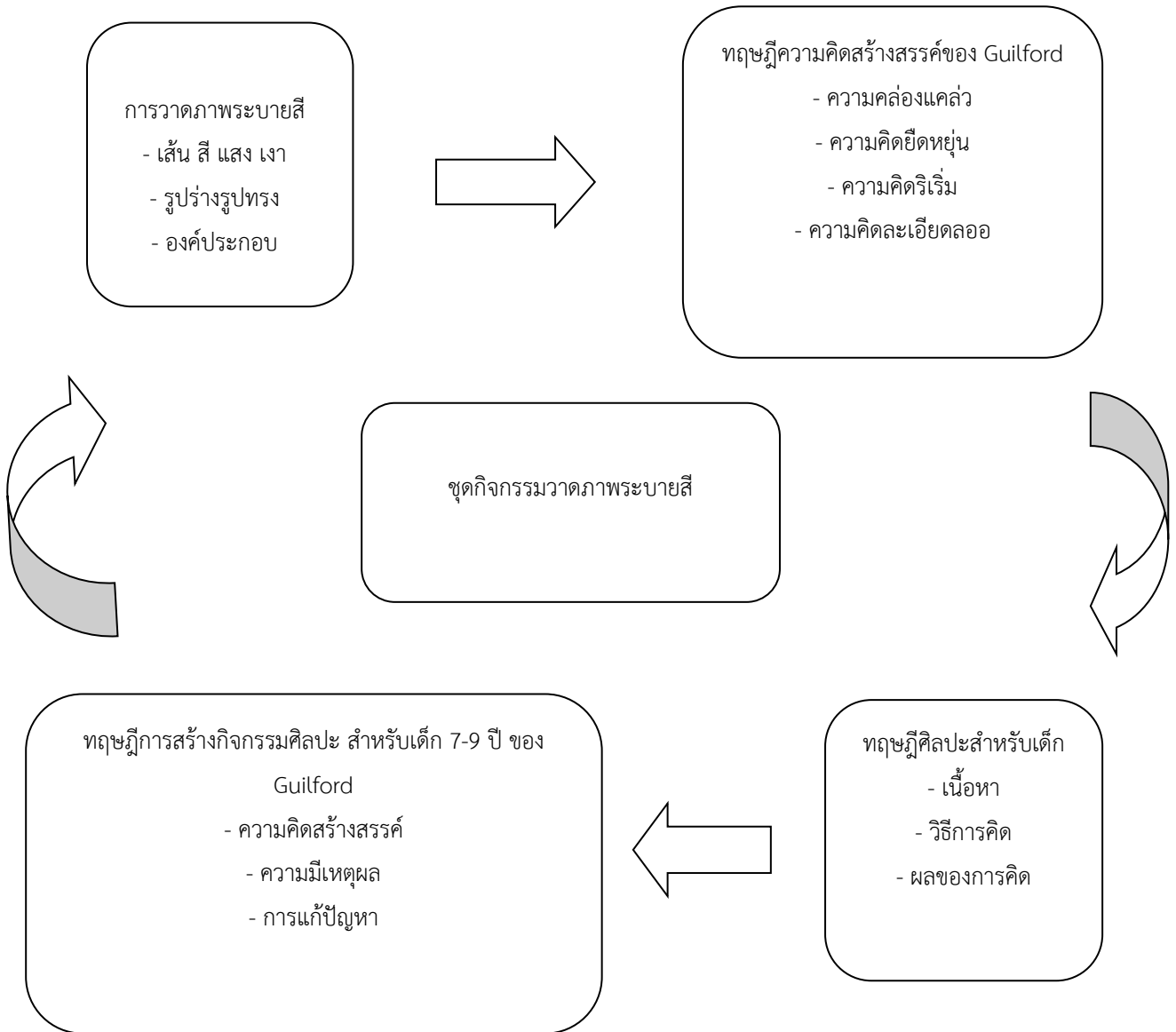
แหล่งประชากรในการศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเด็กที่อยู่ในช่วงอายุ 7-9 ปี ในโรงเรียนสอนศิลปะเด็ก Kolor Me Art School ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2561 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นจำนวน 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ชุดกิจกรรมภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลงานภาพวาดระบายสีกับความภูมิใจในผลงานความคิดสร้างสรรค์ของเด็กโดยใช้หลักความคิดสร้างสรรค์ของ Guilford

กรอบความคิดที่ใช้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ การใช้แบบฝึกหัด การใช้แบบประเมินทักษะการคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทักษะทางศิลปะก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของ Guilford มาประเมินความสามารถในการพัฒนาทักษะทางศิลปะที่ได้สร้างไว้แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ขั้นดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลองโดยกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบทดสอบการจัดชุดกิจกรรมเพื่อศึกษาภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Guilford ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ได้แก่วันเสาร์และวันอาทิตย์ ทดลองทั้งหมด 5 หัวข้อ เป็นจำนวนการทดลองทั้งหมด 5 ครั้ง ครั้งละ 50 นาทีช่วงเวลา 10.30-11.20 จำนวนนักเรียนที่ใช้ทดลองทั้งหมด 10 คน
3. ขั้นหลังการทดลอง หลังเสร็จสิ้นการทดลองการศึกษภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์โดยชุดกิจกรรมสำหรับเด็กช่วงอายุ 7-9 ปี กับกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของ Guilford ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทักษะทางศิลปะโดยนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลความคิดสร้างสรรค์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมวาดภาพระบายสีสร้างสรรค์จำนวน 5 กิจกรรม ของเด็กนักเรียนที่ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข ให้สอดคล้องการวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ
2. แบบทดสอบผลลัพธ์ วัดความคิดสร้างสรรค์ของผลงานภาพวาดระบายสี โดยใช้ทฤษฎีของ Guilford
3. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะด้านเนื้อหาความรู้ด้านทักษะทางทัศนศิลป์ ของเด็กกลุ่มที่ทดลองด้วยชุดกิจกรรมวาดภาพระบายสีสร้างสรรค์ โดยมีประเด็นการประเมิน จำนวน 5 กิจกรรม ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ทักษะทางศิลปะของเด็กช่วงอายุ 7-9 ปี เพื่อวัดออกมาเป็นคะแนนโดยใช้แบบประเมินทักษะทางศิลปะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมาหาค่าสถิติพื้นฐานโดยนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนตัวอย่างที่ทำการทดลองโดยนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ทดสอบค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติของแบบทดสอบ
3. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ของการจัดกิจกรรมการศึกษภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Guilford ไปหาระดับความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สถิติการวัดหาค่าเป็นค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้เป็นร้อยละ

ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์การทดลองชุดกิจกรรมภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์ โดยใช้ทฤษฎีของ Guilford เป็นแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

ตารางที่ 1 : แสดงแบบประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ (ตามแนวคิดของGuilford)

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1.คิดคล่องแคล่ว	ตอบได้ตรงประเด็น ถูกต้อง90% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนดให้	ตอบได้ตรงประเด็น ถูกต้อง70% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนดให้	ตอบได้ตรงประเด็น ถูกต้อง60% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนดให้	ตอบได้ตรงประเด็น ถูกต้อง50% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนดให้
2.คิดยืดหยุ่น	จัดลักษณะ/ประเภท/กลุ่มของคำตอบได้อย่างหลากหลาย	จัดลักษณะ/ประเภท/กลุ่มของคำตอบอย่างหลากหลายในส่วนใหญ่	จัดลักษณะ/ประเภท/กลุ่มของคำตอบอย่างหลากหลายได้เป็นบางส่วน	จัดลักษณะ/ประเภท/กลุ่มของคำตอบอย่างหลากหลาย
3.คิดริเริ่ม	คิดแปลกใหม่แตกต่างจากเดิม/ดัดแปลง/ประยุกต์ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง	คิดแปลกใหม่แตกต่างจากเดิม/ดัดแปลง/ประยุกต์ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	คิดแปลกใหม่แตกต่างจากเดิม/ดัดแปลง/ประยุกต์ และสามารถนำไปใช้ได้เป็นบางส่วน	คิดแปลกใหม่แตกต่างจากเดิม/ดัดแปลง/ประยุกต์ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนน้อย
4.คิดละเอียดลออ	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำตอบและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่างๆได้อย่างถูกต้อง	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำตอบและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่างๆได้อย่างถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำตอบและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่างๆได้อย่างถูกต้องเป็นบางส่วน	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำตอบและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่างๆได้อย่างถูกต้องเป็นส่วนน้อย

การประเมินความคิดสร้างสรรค์ เป็นการวัดความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด (Guilford,1968) โดยมีรายการที่ประเมินคือ สร้างสรรค์ผลงานจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้ได้ มีความแปลกใหม่ เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้ แก้ปัญหาตามโจทย์ได้ และมีรายละเอียดที่น่าสนใจ มีคะแนนเต็ม 16 คะแนน แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	=	13-16	คะแนน
	3 (ดี)	=	9-12	คะแนน
	2 (พอใช้)	=	5-8	คะแนน
	1 (ปรับปรุง)	=	1-4	คะแนน

การสร้างแผนการจัดกิจกรรม

แผนการสอนด้วยชุดกิจกรรมภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์ 5 แผนการเรียนรู้ แผนละ 50 นาที โดนใช้เวลาเรียนทั้งหมด 4 ชั่วโมง 10 นาที มีดังนี้

- กิจกรรมที่ 1. การวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคเป่าสี ลงบนแผ่นแป้งโปเปียะ
- กิจกรรมที่ 2. การวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคประดิษฐ์ลงบนขนมปังปอนด์
- กิจกรรมที่ 3. การวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคปั้น ลงบนแป้งพิชซ่า
- กิจกรรมที่ 4. การวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคปะติ Collage art ลงบนขนมปังโดนัท
- กิจกรรมที่ 5. การวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคสีผสม ลงบนแผ่นแครกเกอร์

ตารางที่ 2 : แสดงตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์การทดลองชุดกิจกรรมภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎีของ Guilford เป็นแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในชุดกิจกรรม มีทั้งหมด 5 ชุดกิจกรรม จำนวนนักเรียน 10 คน ได้ค่าความถี่ของค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละดังต่อไปนี้

เด็กนักเรียน	กิจกรรม					คะแนนรวม	ค่าร้อยละ
	1	2	3	4	5		
คนที่ 1	15	14	16	16	16	77	9.6
คนที่ 2	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 3	16	15	16	16	16	79	9.8
คนที่ 4	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 5	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 6	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 7	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 8	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 9	16	16	16	16	16	80	10
คนที่ 10	16	16	16	16	16	80	10
คะแนนรวม	159	157	160	160	160		
ค่าร้อยละ	99.37	98.12	100	100	100		

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎีของ Guilford เป็นแบบประเมินทั้งหมด 5 กิจกรรม

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาภาพวาดระบายสีสร้างสรรค์โดยชุดกิจกรรมสำหรับเด็ก ช่วงอายุ 7-9 ปีหลังจากที่ได้ทำการทดลองกับเด็กนักเรียนโรงเรียน Kolor Me Art School แล้วผลที่ได้คือเด็กมีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับที่ดีจากการประเมินค่าความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมที่ 1 หัวข้อ การวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคเป่าสี ลงบนแผ่นแป้งโป๊ยะ เพื่อวัดความเพื่อวัดความคิดยืดหยุ่นในการคิด สรุปคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ(99.37 เปอร์เซนต์ กิจกรรมที่2 หัวข้อการวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคการประดิษฐ์ลงบนขนมปังปอนด์ สรุปคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ (เพื่อวัดความคิดริเริ่ม) 98.12 เปอร์เซนต์กิจกรรมที่ 3 หัวข้อการวาดภาพระบายสีโดยใช้เทคนิควิธีการปั้นขยำแป้งลงบนแผ่นแป้งพิชซ่า สรุปคะแนน (เพื่อวัดความคิดละเอียดลออ) รวมคิดเป็นร้อยละ 100 เปอร์เซนต์ กิจกรรมที่4 หัวข้อการวาดภาพระบายสีโดยเทคนิคปะติดและประดิษฐ์ต่อเติมบนขนมปังโดนัท สรุปคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ(เพื่อวัดความคล่องแคล่ว)100 เปอร์เซนต์ กิจกรรมที่5 หัวข้อการวาดภาพระบายสีโดยใช้เทคนิคสีผสมลงบนแผ่นแครกเกอร์ เพื่อวัดความคิดสร้างสรรค์โดยทฤษฎีของGuilfordสรุปคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ (100 เปอร์เซนต์

สรุป ภาพรวม ผลการประเมินคะแนนความคิดสร้างสรรค์โดยชุดกิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรมคะแนน 98 เปอร์เซนต์ ซึ่งอยู่ในระดับที่ 3 ของเกณฑ์การผ่าน ถ้าได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่านคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้คะแนนร้อยละ 80 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีการพัฒนาความคิดในเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับที่ดี ตามระดับของแผนการเรียนรู้จากชุดกิจกรรมทั้ง5 ชุด โดยมีกิจกรรมที่ยึดหลักความคิดสร้างสรรค์มากที่สุดคือ ชุดกิจกรรมที่ 3,4,5 เรื่องการวาดภาพระบายสีโดยใช้เทคนิควิธีการปั้นขยำแป้งลงบนแผ่นแป้งพิชซ่า กับเรื่องการวาดภาพระบายสีโดยใช้เทคนิคสีผสมลงบนแผ่นแครกเกอร์ ได้คะแนนอยู่ในระดับสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 100 เปอร์เซนต์

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนช่วงอายุ7-9ปีในโรงเรียน Kolor Me Art School จำนวน 10 คน โดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นสื่อในการวัดความคิดสร้างสรรค์ในทฤษฎีของ Guilford แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ได้ส่งผลให้นักเรียนช่วงอายุ 7-9 ปี มีเกณฑ์การเฉลี่ยไปในทางที่ดี คิดเป็นร้อยละ 98 เปอร์เซนต์ ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดคล่องแคล่วทางการแสดงออกในขณะการลงมือปฏิบัติงานตามโจทย์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ตามหัวข้ออย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นความสามารถที่นักเรียนได้คิดสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารผ่านผลงานภาพวาดระบายสีภายในเวลาที่กำหนดให้ได้อย่างดี และนักเรียนยังมีความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดระบายสีให้มีความแปลกใหม่และแตกต่างไม่จากรูปแบบเดิมๆ ไม่คิดซ้ำหรือลอกเลียนแบบจากคนอื่นและสามารถมีความคิดที่แปลกแตกต่างไปจากความคิดในแบบธรรมดา ความคิดริเริ่มที่เด็กนักเรียนได้แสดงออกมาเป็นผลงานอาจมาจากความคิดที่นักเรียนได้มีแรงบันดาลใจจากประสบการณ์จริงที่ประทับใจที่คิดไว้อยู่แล้วมาผ่านขบวนการคิดออกมาจากจินตนาการและนำมาดัดแปลงเพื่อให้เกิดขึ้นและกลายมาเป็นแนวคิดแบบใหม่ที่เด็กนักเรียนผ่านขบวนการทางความคิดให้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้นมีเทคนิคและขั้นตอนในการทำงานและสามารถสื่อสารผ่านผลงานได้หลากหลายมากขึ้น นักเรียนสนุกกับความคิดในแบบฉบับของตัวเอง ผลงานที่สื่อออกมาจะมีความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ในการปล่อยให้ให้นักเรียนคิดเองทำงานเองโดยผู้สอนคอยดูแลอยู่ห่างๆ และปล่อยให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการอธิบายไปตอนขั้นต้นแล้ว นักเรียนแต่ละคนจะมีความเป็นตัวของตัวเองค่อยข้างสูง ในแต่ละกิจกรรมจะปล่อยให้เด็กนักเรียนมีความคิดที่จะสื่อสารหรือคิดสร้างสรรค์เอง ทำให้ตัวนักเรียนเองจะมีความคิดริเริ่มในการต่อยอดทางความคิดในการปฏิบัติงานได้จริง และเด็กนักเรียนจะมีความคิดที่อิสระที่จะสามารถคิดยืดหยุ่นในการทำงานที่เกิดขึ้นอย่างทันทีต่อการกระตุ้นหรือกระตุ้นที่จะสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างหลากหลายทั้งทางด้านเนื้อหาและสาระในการแสดงออก และยังมีความคิดที่คล่องแคล่วที่สามารถมีประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆได้ และในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมอยู่ก็

สามารถพลิกแพลงแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างหลากหลาย โดยไม่ซ้ำและจำเจในแต่ละหัวข้อของการทำงาน และจะส่งผลให้ผลงานแต่ละงานมีความละเอียดลออที่แตกต่างกันออกไป ทั้งทางด้านการคิดและการลงมือทำประดับตกแต่งใส่รายละเอียดลงไปในงานเพื่อให้งานเกิดความน่าสนใจในรูปแบบของตัวเทคนิคและวิธีการทำงานสร้างสรรค์ จะพบว่าเด็กนักเรียนที่มีความคิดละเอียดลออในการทำงานจะมีการสังเกตสูงในการสงสัยและเกิดเป็นคำถาม ถ้ามครูผู้สอนในแต่ละหัวข้อของการทำงานเด็กนักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงที่มีความละเอียดลออสูงมากกว่าเด็กนักเรียนผู้ชาย ในกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของเด็กนักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจในหัวข้อกิจกรรมของการทำงานได้อย่างรวดเร็วเพราะในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการยกตัวอย่างในการสื่อสารให้อย่างชัดเจน โดยการนำวัสดุและอุปกรณ์มาประกอบกับภาพตัวอย่างของแต่ละหัวข้อกิจกรรมนำมาอธิบายให้นักเรียนได้เห็นภาพตามคำอธิบายได้อย่างชัดเจน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีการจดจำและนำไปปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างเหมาะสมตามที่นักเรียนต้องการได้อย่างถูกต้องเพื่อให้เกิดผลที่ดีที่สุดจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้กำหนดให้

กิจกรรมครั้งนี้ได้ส่งเสริมกระบวนการหรือเทคนิควิธีการทางศิลปะและพัฒนาทักษะทางศิลปะของเด็กนักเรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลายในครั้งนี ประกอบด้วย การขีด เขียน ระบายสี การฉีก การปะติด การปั้น การขยำ การประดิษฐ์ นำเทคนิคเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผ่านเรื่องราวตามขั้นตอน ซึ่งส่งผลให้ทำงานได้คล่องแคล่ว สนุกสนาน เพลิดเพลิน ไร้ขีดจำกัด เด็กกล้าคิดกล้าแสดงออกสื่อความเป็นตัวเองเข้าไปในงาน มีแนวคิดที่ริเริ่ม มีจินตนาการที่ดี เมื่อเด็กนักเรียนได้พบเจอกับอุปกรณ์ที่แปลกใหม่ เด็กนักเรียนจะเปิดรับและสามารถทำให้พวกเขาได้มีจินตนาการร่วมไปกับการสร้างสรรค์ผลงานที่ไร้ขีดจำกัด ไร้กรอบหรือขอบเขตที่จะแสดงออกได้เป็นอย่างดีโดยการใช้เทคนิคต่างๆเข้ามาช่วยนำเสนอในผลงานดูน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมที่ 1 เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมในการวาดภาพและการเรียนรู้เทคนิคและวิธีการเป่าสี และควบคุมทิศทางของสี ในการสร้างสรรค์ผลงานเด็กมีความร่วมมือและสนุกสนานกับงานได้อย่างเต็มที่ โดยมีการวาดภาพขึ้นโครงใบหน้าก่อนที่จะเป่าสีได้อย่างชัดเจนเพื่อให้จะได้ใช้สีหยดลงบนแผ่นแปงโปเปียะที่วาดเป็นรูปใบหน้าเอาไว้แล้ว ค่อยเป่าสีลงตรงส่วนที่เป็นผมของใบหน้าเพื่อต่อเติมเต็มสีตามจินตนาการของเด็ก สรุป จากการสังเกตการณ์เมื่อเด็กเริ่มลงมือปฏิบัติงาน เด็กมีความเพลิดเพลินและให้ความร่วมมือได้อย่างในการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี เด็กปลดปล่อยจินตนาการได้อย่างเต็มที่โดยไม่กลัวเลอะเทอะ มีการควบคุมการเป่าสีและการกระจายสีได้ดี สีที่ใช้ดูสดใสสลับตัดโทนสีที่สวยงาม เด็กคนที่ได้คะแนนสูงสุดในกิจกรรมที่ 1 คือเด็กคนที่ 8 กับเด็กคนที่ 10 ซึ่งมีคะแนนเท่ากันในกิจกรรมชิ้นนี้งานมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ มีการใช้สีที่สวยงามตัดกันกับการกระจายของการเป่าสี ปัญหาที่พบในการทำกิจกรรมครั้งนี้ เด็กจะมีการแก้งกันโดนเป่าสีใส่กัน

กิจกรรมที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทางความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์ วาดภาพลงสีตกแต่งให้สวยงามตามรูปทรงที่กำหนดให้ เพื่อให้เด็กได้เกิดจินตนาการในการต่อยอดทางความคิดลงบนรูปทรงของขนมปังปอนด์ สรุปจากการสังเกตการณ์เมื่อเด็กเริ่มลงมือปฏิบัติงาน เด็กมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำงาน มีความสนใจในการจับและสัมผัสรูปทรงของขนมปัง มีความคิดริเริ่มในการประดิษฐ์ที่ต่อยอดความคิดโดยการนำวัสดุต่างๆมาประดิษฐ์ต่อเติมให้เกิดรูปทรงที่ต้องการ เด็กคนที่ได้คะแนนสูงสุดในกิจกรรมที่ 2 คือเด็กคนที่ 10 ซึ่งมีความคิดริเริ่มในการต่อยอดผลงานประดิษฐ์ได้อย่างคล่องแคล่ว ลงสีตกแต่งในรายละเอียดได้ดีกว่าเด็กคนอื่น ๆ ปัญหาที่พบในการทำกิจกรรมครั้งนี้ เด็กมีการสับสนในวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์งาน

กิจกรรมที่ 3 เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทางด้านการบินดินโดยการไขกล้ามเนื้อมัดมือช่วยในการขยำ ปั้นงานแบบ 2 มิติ ตกแต่งลงบนผลงานที่มีแผ่นแปงพิชชาเป็นฐานเป็นลักษณะงานปั้นนูนต่ำ สรุปจากการสังเกตการณ์เมื่อเด็กเริ่มลงมือปฏิบัติงาน เด็กมีความสนใจกับตัววัสดุและอุปกรณ์ที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความคิดริเริ่มที่ดี สร้างสรรค์ผลงานอย่างตั้งใจ เด็กให้ความสำคัญกับวัสดุในการปฏิบัติงาน และมีความเข้าใจกับเนื้อหาที่กำหนดให้ เด็กคนที่ได้คะแนนสูงสุดในกิจกรรมที่ 3 คือเด็กคนที่ 10 ซึ่งมีความมีความคิดสร้างสรรค์ให้การทำงานได้ดี มีความประณีตในการทำงาน ใช้สีสดใสสวยงาม ปัญหาที่พบในการทำกิจกรรมครั้งนี้ เด็กบางคนมีวิธีการคิดที่ดี แต่ลงมือทำงานจริงไม่มีความประณีตต่อผลงานตัวเอง

กิจกรรมที่ 4 เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทางด้านการฝึกกระดาษ ปะติ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ต่อเติม ตกแต่ง โดยเทคนิคการปะติให้เป็นรูปร่างรูปทรงตามจินตนาการของนักเรียน โดยกำหนดรูปทรงให้อยู่ในรูปแบบเป็นทรงวงกลมของขนมโดนัทแล้วให้นักเรียนได้จินตนาการต่อยอดสร้างเป็นตัวสัตว์ขึ้นมาตามจินตนาการตามความคิดของนักเรียนเอง สรุปลงจากการสังเกตการณ์เมื่อเด็กเริ่มลงมือปฏิบัติงาน เด็กมีความคิดริเริ่มที่ดี มีความสนใจกับรูปทรงของวัสดุในการทำงาน มีความตั้งใจ เข้าใจกับหัวข้อในการทำงาน สื่อสารออกมาได้ตรงกับวัตถุประสงค์ เด็กคนที่ได้คะแนนสูงสุดในกิจกรรมที่ 4 คือเด็กคนที่ 10 ซึ่งมีความคิดที่สอดคล้อง มีความละเอียด ประณีตกับงาน มีการใช้เรียกใช้สีที่ติดกันทำให้สะอาดตา ปัญหาที่พบในการทำกิจกรรมครั้งนี้ เด็กมีกระบวนการคิดที่คล้ายๆกัน มีการลอกเรียนแบบกัน

กิจกรรมที่ 5 เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทางด้านการคิดสร้างสรรค์ โดยการนำเทคนิคสื่อผสมมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยไม่จำกัดรูปแบบ ปล่อยให้เด็กไม่มีอิสระทางความคิดที่แปลกใหม่ ใช้ทุกเทคนิคมารวบรวมในอยู่ในงานชิ้นเดียวกัน เพื่อต่อเติมต่อยอดทางการคิด สรุปลงจากการสังเกตการณ์เมื่อเด็กเริ่มลงมือปฏิบัติงาน เด็กมีความคิดริเริ่มที่ดี มีความกระตือรือร้น ในเวลาทำงาน แสดงออกโดยการสื่อสารผ่านรูปแบบที่ชัดเจน เข้าใจกับหัวข้อที่ให้ เด็กคนที่ได้คะแนนสูงสุดในกิจกรรมที่ 5 คือเด็กคนที่ 10 ซึ่งมีความมีความคิดสร้างสรรค์ให้การทำงานได้ดี มีความประณีตในการทำงาน ใช้สีสดใสสวยงาม จัดวางองค์ประกอบได้ดี วัสดุที่เลือกใช้มีความน่าสนใจ สื่อเรื่องราวได้น่าสนใจ มีวิธีคิดที่ดีและเข้าใจง่าย ปัญหาที่พบในการทำกิจกรรมครั้งนี้ เด็กส่วนใหญ่ยังมีการจัดองค์ประกอบของภาพที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ แต่เด็กมีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการที่ดี

ผลการประเมินคะแนนความคิดสร้างสรรค์พบว่าชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุด มีการพัฒนาความคิดในเชิงสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมที่ยึดหลักความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ในชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่องการวาดภาพพระบายสีด้วยเทคนิคการปั้นลงบนแผ่นแปงพิชซ่า ในกิจกรรมที่ 4. การวาดภาพพระบายสีด้วยเทคนิคปะติ Collage art ลงบนขนมปังโดนัทและชุดกิจกรรมที่ 5 เรื่องการวาดภาพพระบายสีด้วยเทคนิคสื่อผสมลงบนแผ่นแครกเกอร์ ได้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ที่โดดเด่น แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ได้ลงผลให้นักเรียนช่วงอายุ 7-9 ปี มีลักษณะความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

เด็กนักเรียนเมื่อเริ่มคุ้นเคยกับวัสดุ อุปกรณ์กับชุดกิจกรรมการศึกษาภาพพระบายสีสร้างสรรค์เด็กนักเรียนมีความตื่นเต้นสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆและเด็กนักเรียนเริ่มสนใจวิธีการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ มีการสื่อสารพูดคุยระหว่างครูผู้สอนกับเด็กนักเรียนโดยการอธิบายและโต้ตอบได้ดีขึ้น เด็กกล้าที่จะสื่อสารและแสดงออกผ่านผลงานไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อพบเจอกับอุปกรณ์ที่แปลกใหม่เด็กนักเรียนจะเปิดรับและสามารถทำให้พวกเขาได้มีจินตนาการร่วมไปกับการสร้างสรรค์ผลงานที่ไร้ขีดจำกัด ไร้กรอบหรือขอบเขตที่จะแสดงออกได้เป็นอย่างดีโดยการใช้เทคนิคต่างๆเข้ามาช่วยนำเสนอในผลงานดูน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ควรส่งเสริมให้ชุดกิจกรรมมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายมากขึ้น มีวัสดุอุปกรณ์ที่แปลกใหม่และน่าสนใจเพิ่มขึ้นตามระดับเพื่อเป็นสิ่งเร้าในการจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีประสิทธิภาพและเนื้อหาที่น่าสนใจมากขึ้น ควรมีการนำเทคนิคและลูกเล่นใหม่ๆมาเสริมหรือปรับใช้ในการเรียนการสอน ในเวลาการทำกิจกรรมควรปรับเพิ่มเวลาในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น เพราะเด็กนักเรียนจะใช้เวลาในการทำงาน ควรมีคุณครูหรือคนคอยช่วยเหลือให้ทั่วถึงกับจำนวนของเด็กนักเรียน ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ตัวกิจกรรมสามารถนำไปดัดแปลงใช้ส่งเสริมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประโยชน์มากขึ้น เพื่อให้เด็กนักเรียนมีแนวความคิดสร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของเด็กนักเรียน ในรูปแบบที่แปลกใหม่ด้วยความมั่นใจในการสื่อสารผ่านภาพผลงานที่ชัดเจน และให้เด็กอธิบายแนวความคิดสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึที่เป็นตัวของตัวเอง

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทิมวัฒน์บรรเทิง . ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำชี้แนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆจนสำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ช่วยปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์เรียบร้อยและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาศิลปศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ต่างๆ ด้วยความรักและความเมตตา และเป็นกำลังใจช่วยในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ผศ. วุฒิกกร คงคา อาจารย์ธิดารัตน์ ชุ่มจันทร์ และอาจารย์พรรชชา แสนวัง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เลิศ อานันทนงะ. (2535). **เทคนิควิธีสอนศิลปะเด็ก**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แครบทรี่, ทอม.(2529). **เข้าใจลูกกรีก** แปลจาก Child's problem. แปลโดย นิมิตร ศัลยา และเยวามาลย์ วีระกิตติ. กรุงเทพฯ: แพลนพับลิชชิ่ง.
- ไชยยศ จันทราพิศย์. (2553). **การสร้างกระบวนการในการวิจัยสร้างสรรค์ศิลปะ คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. เชียงใหม่: ภาควิชาภาพพิมพ์ จิตรกรรม และประติมากรรม คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล. (2532). **กิจกรรมศิลปะเด็กอนุบาล**. กรุงเทพฯ : แพลนพับลิชชิ่ง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ, และ สุดา ลินสกุล. (2521). **แบบฝึกปฏิบัติระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวรรณ เฉลิมสุข. (2560). "การศึกษาชั้นเรียน พัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ 4 MAT เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา." **วารสารปัญญาภิวัฒน์**. 8 (1), 176 - 189
- บุญเกื้อ คอระหาเวช. (2542). **นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การวิจัยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ฝนทิพย์ มีชูธน. (2557). **การพัฒนาทักษะทางศิลปะของเด็กปฐมวัยด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์**. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พรพิมล ศิริวัฒน์. (2539). **การวิเคราะห์ภาพระบายสีของเด็กญี่ปุ่นอายุ 9 ถึง 12 ปี ตามทฤษฎีของ วิกเตอร์ โลเวนเฟลด์**. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรวิไลย์ เกตุแก่นจันทร์. (2544). **การบริหารสมอง**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2531). **มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะ**. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2545). **สมองลูกพัฒนาได้ด้วยศิลปะ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2533). **เอกสารการสอนชุดวิชากิจกรรมและเครื่องมือแนะแนว**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เอกสารอ้างอิง

- มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. (2545). กระบวนการเรียนการสอนทัศนศิลป์ในระดับประถมศึกษาสำหรับครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ, พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วาร์โ พึ่งสวัสดิ์. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างชุดพัฒนาตนเองเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). กระบวนทัศน์ใหม่ : การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล. [จุลสาร]. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2545). ศิลปะ : ศิลปะศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีณา ประชากุล และประสาธต์ เนื่องเฉลิม. (2553). รูปแบบการเรียนการสอน. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริณา จิตต์จรัส และ วิชศิลป์ กฤษเจริญ. (2555). "บทปริทัศน์หนังสือ." วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 10 (1), 198 - 203
- สุกิจ ศรีพรหม. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับแบบแผนการบริหารราชการแนวใหม่ : กรณีศึกษาการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุลักษณ์ เทียนสุวรรณ. (2521). การสร้างชุดการสอนตามเอกัตภาพวิชาการออกแบบสำหรับนิสิตศิลปศึกษา. ครูศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2535). ปฐมวัยศึกษา : หลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารี รังสินันท์. (2527). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- GUILFORD. (1995). GUILFORD TO HONOR FOUR DURING ALUMNI WEEKEND, p. 8. Retrieved from <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsnba&AN=0EAF862A682B7DBE&site=eds-live&authtype=ip,uid>.
- Guilford, J. P., Christensen, Paul R., & Wilson, Robert C. (1953). *A bibliography of thinking: Including creative thinking, reasoning, evaluation, and planning*. Los Angeles : Dept. of Psychology, University of Southern California.
- Miller, John. (2015). *Mike Kelley : Educational Complex*. London: Afterall Books.
- Rossett, Allison. (1981). "Relevance revisited systematically." *Journal of Instructional Development*, 4 (4), 9.